

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Amelia Cobb

Zoe la ZOO

Panda cel jucăuș

Ilustrații de **Sophy Williams**

Traducere din limba engleză de **Mirella Acsente**

Capitolul unu

O gustare pentru Daisy

Zoe Parker zâmbea larg în timp ce alerga pe alee. Era sâmbătă dimineată și Zoe se ducea să viziteze câteva dintre animalele ei preferate. La jumătatea drumului, se opri pe alee în dreptul unei porți de lemn și întinse mâna după medalionul de argint în formă de labă de leu.

Colierul ei era unul aparte – deschidea porțile de la toate țărcurile din zoo!

Era un dar din partea unchiului Horace, fratele bunicului ei, cel care construisese grădina zoologică, iar Zoe nu și-l scotea niciodată de la gât. Lipi medalionul de un mic panou de pe poartă, și aceasta se deschise cu un clic ușor.

Zoe intră într-o câmpie largă, însorită, acoperită cu iarbă înaltă și copaci frunzoși. Chiar dincolo de poartă se afla casa unde dormeau girafele, o clădire înaltă din cărămidă roșie, cu o intrare în formă de boltă. Zoe își puse mâna streășină la ochi, ferindu-se de soare, și văzu turma adunată în celălalt capăt al țărcului adăpându-se dintr-un pârau scânteietor. Lângă poartă se afla o roabă plină cu fân proaspăt și o furcă mare de grădină. Îngrijitorul girafelor, Frankie, îi promisese lui Zoe să o lase să-l ajute în acea dimineață și îi pregătise deja tot ce-i trebuia.

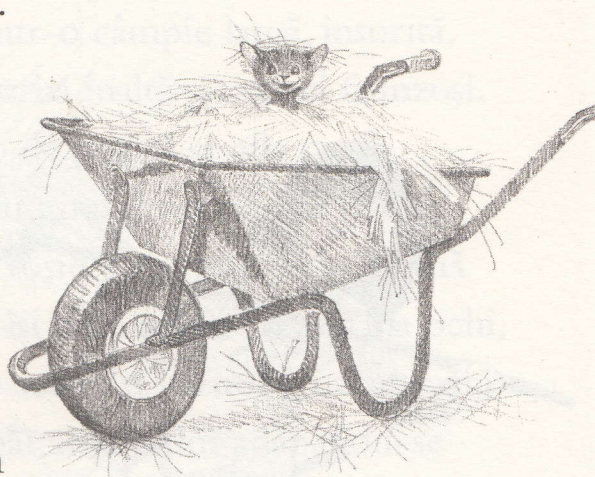
Respect pentru oameni și cărți

Zoe luă roaba și o împinse în casa girafelor. Se apucă să scoată fânul cu furca, întinzându-l cu grijă pe jos, pentru ca girafele să aibă la noapte un culcuș curat și confortabil.

Lucra și fredona încet, fericită,
bucurându-se de briza caldă și întrebându-se
unde se dusesse cel mai bun prieten al ei.
Se îndepărtase țopăind pe alee înaintea ei
în acea dimineață, prea nerăbdător ca să
meargă încet.

Deodată,
fânul
din roabă
începu
să se miște.
Zoe privi
curioasă cum

vălurea dintr-o
parte într-alta. Apoi
un cap mic și blănos se iți din fân și doi
ochi aurii uriași clipiră cu obrăznicie la ea.

– Meep! râse Zoe. Aici erai, neastâmpăratule!

Cu un chițăit vesel, micuțul animal țâșni în sus din roabă și se cocoță pe umărul lui Zoe, împrăștiind în jur bucățele de paie. Meep era un lemurian-șoarece gri. Era foarte mic, cu o coadă lungă și arcuită și urechi moi și delicate, care stăteau ciulite. Venise la grădina zoologică pe vremea când era pui și locuia cu Zoe și mama ei în căsuța lor.

– Chiar mă întrebam unde ai dispărut, Meep. Trebuia să mă ajuți să aranjez țărcul girafelor, nu să faci mizerie!

Zoe clătină din cap, dar nu se putu abține să nu zâmbească. Micul lemurian era așa de drăgălaș, încât niciodată nu putea să-l certe cu adevărat.

După ce termină de întins fânul, Zoe auzi un zgomot ușor în spatele ei și se întoarse. Cea mai tânără membră a turmei

de girafe, Daisy, venise să le salute.
Avea doar câteva luni, dar era deja de două
ori mai înaltă ca Zoe!

– 'Neața, Daisy! îi strigă Zoe.

Girafa grațioasă se apropie, și Zoe își lăasă
jos furca și întinse mâna ca s-o mângâie
pe gâtul lung și zvelt. Fiecare girafă avea
un desen diferit al petelor, și astfel Zoe
reușea să le deosebească. Știa că aceasta
era Daisy după pata drăguță în formă
de stea de pe frunte.

– Uau! Mami, uite! strigă o voce
încântată de pe alee. Un pui de girafă...
și o fetiță care-l mângâie!

Probabil că porțile grădinii zoologice
se deschiseseră deja pentru public cât timp
Zoe întinsese fânul, pentru că o familie
de vizitatori se apropiase de gard. O doamnă
împingea un cărucior bleu cu un bebeluș
care bătea fericit din mânuțe. Lângă ei

Respect pentru oameni și cărți

era o fetiță roșcată ceva mai mică decât Zoe, care purta un tricou cu o girafă imprimată pe el și îl ținea de mână pe tatăl ei. Se uita uimită la Zoe și la Daisy. Zoe îi zâmbi, și Meep chițăi un salut prietenos.

